

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 24 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ, 2018

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն պարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեալս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 14

ՄԱՐԴՈՑ ԶԱՐՈՒԹԻՒՆԸ

*Ամփոք մարդիկ իրենց մտքին մէջ ըսին. «Աստուած չկայ»,
ուստի ապականեցան եւ զգուելի արարքներու մէջ ինկան.
չկայ մէկը որ բարին գործէ:*

*Տէրը երկինքէն կը նայի մարդոց,
դիտելու համար թէ կայ արդեօք իմաստուն մարդ մը,
որ Աստուծոյ կը դառնայ:*

Ամենքն ալ խոտորեցան եւ մոլութեանց գիրկը ինկան.

չկայ մէկը որ բարին գործէ. չկայ մէկը, ո՛չ իսկ մէկը:

Երբեք խելքի պիտի չգա՞ն բոլոր անոնք՝ որոնք չարիք կը գործեն.

անոնք՝ որոնք իմ ժողովուրդս կ'ուրեն, հացի պէս,

եւ Տիրոջ չեն աղօթեր:

Բայց յանկարծակի՝ Տէրը գիրենք ահ ու դողի պիտի մայրնէ,

որովհետեւ Աստուած արդար մարդոց հետ է:

Չարագործները աղքատին խորհուրդները կը հեզնեն,

բայց Տէրը ինքն է անոր ապաւէնը:

Ո՛հ, դիտէ՛՛ Աստուծոյ ժողովուրդին փրկութիւնը, որ Միոնէն պիտի գայ:

Երբ Տէրը ետ դարձնէ գերի տարուած իր ժողովուրդը,

Յակոբի սերունդները պիտի ցնծան եւ ուրախանան:

ՇԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

**Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հոգանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի մանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:**

ՕՐՈՒՄՆ ՆԻԺԹԸ

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆ Ա ՆԱՄԱԿ
ԳԼՈՒԽ 3:4-6

ՄԵՆՔ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՈՐՂԻՆԵՐՆ ԵՆՔ (3:1-6)

Յովհաննէս Առաքեալ իր այս հապրուածով յսրակ զանազանութիւն մը կը դնէ Աստուծոյ որդիներուն եւ աշխարհի որդիներուն: Լոյսի որդիներուն եւ խաւարի որդիներուն: Ան կու գայ յիշեցնելու, թէ իսկական հաւաքարմութիւնը, սերը եւ հաւաքը պարկանելիութեան նշաններ են: Ան կու գայ յիշեցնելու եւ ներկայացնելու թէ ինչ էինք, ինչ եղանք եւ ինչ պիտի ըլլանք: Ասով վայելելու նաեւ Աստուծոյ անսահման սերը, որ մեզ կը կոչէ իր զաւակները: Այս բոլորը ուրիշ բան չեն եթէ ոչ ձրի պարգեւ, շնորհք: Հեղաքրքրական է, որ Աստուծոյ սիրոյն անմիջական ազդեցութիւնն ու ներգործութիւնը, երբ այդ սերը իջնէ մեր վրայ մեզ արդէն կը դարձնէ Աստուծոյ զաւակները: Բայց այդ զաւակի հարազատութիւնը կը կայանէ մեր արդարութեամբ ապրելու եւ գործելուն մէջ: Պօղոս Առաքեալ պիտի ըսէ. «**Եղէք նոր մարդ՝ Աստուծոյ պարկերին համաձայն սրբեղծուած, եւ ապրեցէք ճշմարիտ կեանքը՝ արդարութեամբ եւ սրբութեամբ**» (Եփես 4:24): Ուրեմն, մեր արդար ու սուրբ ապրիլն ու ապրելու եղանակը ուրիշ բան չէ եթէ ոչ Աստուծոյ անսահման սիրոյն նշանը, եւ այդ սիրով մեզ որդեգրելուն: Այլապէս, մենք որպէս հողեղէն արարածներ, դժուար թէ ապրինք արդարութեամբ ու սրբութեամբ, որովհետեւ դարձեալ Պօղոս Առաքեալ պիտի ըսէ. «**Մարդկային գործերը յայտնի են, ինչպէս՝ շնութիւն, պտոնկութիւն, անբարոյութիւն, կռապաշարութիւն, կախարդութիւն, թշնամութիւն, կռիւ, նախանձ, բարկութիւն, հակառակութիւն, երկաթակութիւն, բաժանումներ, չար կամեցողութիւն, սպանութիւն, արբեցութիւն, անառակութիւն: Իսկ Սուրբ Հոգիին արդիւնքները, սէր, ուրախութիւն, խաղաղութիւն, համբերաւորութիւն, ազնութիւն, բարութիւն, հաւաքարմութիւն, հեզութիւն, ժուժկալութիւն**» (Գաղ 5:19-23):

Աստուծոյ որդիներ կոչուիլ եւ ըլլալը, մի գուցէ աշխարհին համար, եւ ինչու չէ ընդհանրապէս մարդկութեան համար, քարօրինակ թուի, բայց Յովհաննէս Առաքեալ կը վստահեցնէ, որ ոչ միայն Աստուծոյ որդիներ կը կոչուինք, այլ նաեւ Աստուծոյ որդիներ կ'ըլլանք: Այս հանգամանքը ցոյց կու տայ թէ ինչպիսի պարտի արժանացուցած է մեզ Աստուած, ինչպիսի մտերմութիւն, ոչ միայն բարեկամի, այլ նոյնինքն՝ զաւակ: Անոր համար ալ աշխարհը մեզ չի ճանչնար, որովհետեւ չճանչցան զայն (1 հմր): Ընդհանրապէս, մարդկութիւնը երբեք ալ չի ճանչնար զԱստուած, եթէ երբեք Ինքզինք չյայտնէ մարդկութեան: Միւս կողմէ, մարդկութիւնը երբեք ալ չուզեր ճանչնալ զԱստուած: Սաղմոսերգուն պիտի ըսէ. «**Անմիտ մարդիկ իրենց մտքին մէջ ըսին. «Աստուած չկայ»» (14:1):**

Յովհաննէս Առաքեալ կ.արտայայտուի ըսելով. «սիրելիներ»: Այս արտայայտութիւնը, ոչ թէ միայն Յովհաննէսին համար սիրելիներ են, այլ նաեւ՝ Աստուծոյ համար սիրելիներ են: «Այժմ Աստուծոյ որդիներ ենք», այն ինչ այս աշխարհը չի ճանչնար իբրեւ այդպիսին: «**Թէ ինչպէս պիտի ըլլանք յետոյ՝ տակաւին չենք գիտեր**», այն իմաստով, որ կը սպասենք այդ ժամանակին: Որովհետեւ, Քրիստոս յսրակօրէն յայտնեց իրենիւններուն ըսելով. «**Թող չխռովին ձեր սիրտերը: Հաւաքացէք Աստուծոյ, հաւաքացէք նաեւ ինծի: Հօրս տան մէջ շարք օթեաններ կան. եթէ այդպէս չըլլար՝ չէի ըսեր ձեզի, թէ կ'երթամ եւ ձեզի համար տեղ կը պարարաստեմ: Եւ երբ երթամ եւ ձեզի համար տեղ պարարաստեմ, դարձեալ պիտի գամ եւ ձեզ քովս առնեմ, որպէսզի ըլլաք հոն՝ ուր ես կը գտնուիմ**» (Յովհ 14:1-3): Նոյն Յովհաննէս Առաքեալի աւերարանէն հապրուած մը սա, ուր ցոյց կու տայ, թէ յետոյն ինչ է: Այս նամակին մէջ եւս, կ'ըսէ, «**գիտենք թէ՛ երբ Քրիստոս յայտնուի՝ իրեն նման պիտի ըլլանք**» (2 հմր): Շարք յսրակ ու մէկին: Այս է կոչումը իւրաքանչիւր հաւաքացեալին նմանին Քրիստոսի, իսկ աւարտինի այդ նմանութիւնը իր լրումը պիտի գտնէ: ուրեմն Քրիստոսի նմանելով, որուն կը նմանինք, Հօրը, որովհետեւ Քրիստոս Ինք տեսանելի պարկերն է անտեսանելի, աներեւոյթ Աստուծոյ (Կողոս 1:15): Ահա թէ ինչու անհրաժեշտ է մեր մարմնաւոր ծնունդէն յետոյ, վերստին, հոգեւոր ծնունդը, որ շնորհքի ծնունդ է, որմէ յետոյ սպասումը ունինք փառքի ծնունդին: Անոր համար ալ մարմնաւոր յարութիւնը կու գայ ձեռով մը ներկայացնելու երկրի արգանդէն դուրս գալու երեւոյթը որպէս ծնունդ: Ըիշտ այդ իմաստով ալ գերեզմանի կարգի արարողութեան շարականագիրը կ'ըսէ. «յարգանդ երկրի» երկրի արգանդը, որպէսզի Քրիստոսի գալուստին դուրս գալու եւ պարելու յաւիտենական կեանքը:

«Ով որ այս յոյսը ունի՝ ինքզինք կը մաքրէ, ինչպէս որ Քրիստոս մաքուր է» (3 հմր): Ի՞նչ բանի յոյսը: Աստուծոյ որդիներ ըլլալու եւ որդիներն ենք: Քրիստոսի նման ըլլալու յոյսը: Ինքզինք կը մաքրէ, Քրիստոսով ինքզինք կը մաքրէ: Այնքան արեւն որ Քրոստոս իր մէջ կը բնակի, եւ որովհետեւ Քրիստոս Ինք մաքուր է, այդ մաքրութիւնն է որ փռելի կ'ունենայ: Որովհետեւ Քրիստոս պիտի ըսէ. «**Ես եմ որթափունկը եւ դուք՝ ճիւղերը: ով որ ինծի միացած է եւ ես անոր՝ անիկա առաք պտուղ պիտի փայ, որովհետեւ առանց ինծի դուք ոչինչ կրնաք ընել**» (Յովի 15:5):

Յովհաննէս Առաքեալ այժմ կ'անցնի հակառակ պարկերին: «**Ով որ կը մեղանչէ՝ Աստուծոյ Օրէնքը կը խախտէ, եւ մեղքը ինքնին Օրէնքին խախտումն է**» (4 հմր): Եթէ Աստուծոյ զաւակներն ենք, ուրեմն մեղք պէտք չէ գործենք: Իսկ եթէ մեղք կը գործենք, կը նշանակէ որ Քրիստոսի կապուած չենք: Կը նշանակէ այդ յոյսով չենք ապրիր, այն յոյսով որ Առաքեալը ներկայացուց: «**Քրիստոս ճիշդ անոր համար աշխարհ եկաւ մեր մեղքերը ջնջելու համար, եւ թէ իր մէջ մեղք չկայ**» (5 հմր): Քրիստոս ինք մաքուր է: Քրիստոսի մէջ մեղք չկայ, ուրեմն մեր ալ կոչումն է Իր նման ապրելու: Իր նման կ'ապրինք եթէ Քրիստոսի միացած կը մնանք եւ չենք մեղանչեր: Իսկ ով որ կը մեղանչէ՝ զայն երբեք փեսած ու ճանչցած չէ (6 հմր): Որթափունկիէ օրինակով, եթէ Քրիստոսի միացած ենք, կրնանք պտուղ փայ: Հերաքրքրական է Առաքեալին բացատրութիւնը, հոն ուր լոյս կայ, հոն խաւար չի կրնար ըլլալ: Հոն ուր Աստուծոյ ներկայութիւնը կայ, հոն մեղք չի կրնար ըլլալ: Բայց զգուշ, հաւաքացեալները կրնան մեղքի մէջ իյնալ, որուն համար ալ Յովհաննէս Առաքեալ այս նամակի սկիզբին ըսաւ. «Եթէ ըսենք «մեղք չունինք», մենք մեզ կը խաբենք եւ մեր մէջ ճշմարտութիւն չկայ: Իսկ եթէ խոստովանինք մեր մեղքերը, վարահ եղէք՝ թէ Աստուած, որ արդար է, պիտի ներէ մեր մեղքերը եւ մեզ պիտի սրբէ մեր բոլոր անիրաւութիւններէն: Եթէ «Մեղք չգործեցինք» ըսենք, սքախօս կը հանենք զԱստուած, եւ մեր մէջ իր խօսքը չկայ» (1:8-10): Ահա թէ ինչու Քրիստոսի արիւնը մեզ կը սրբէ ամէն մեղքէ, որուն համար ալ կը խնդրենք ու կը խոստովանինք:

